

د قبلي د بدليدو پندونه او عبرتونه

ټول ثنا او صفت د هغه الله جل جلاله لپاره دی چې د ټولو مخلوقاتو پالونکی دی هغه پخپل کتاب کې فرمایلي: {لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ} ژباړه: «نېکي يوازې دا نه ده چې تاسې (د لمانځه په وخت کې) خپل مخونه ختیځ لوري ته وړوئ، یا لوېدیځ لوري ته؛ بلکې نېکي دا ده چې انسان پر الله، د قیامت پر ورځ، پر پرېستو، د الله پر نازل کړای شوي کتابونو او د هغه پر پیغمبرانو د زړه له کومي ایمان راوړي. او د الله په مینه کېني خپل گران مالونه په خپلو خپلوانو، یتیمانو، مسکینانو، مسافرو، دروېزگرو او د مریانو په ازادۍ مصرف کړي، لمونځ قائم کړي، زکات ورکړي. او نېکان هغه کسان دي چې کله وعده وکړي تر سره یې کړي او د تنگسي او غمونو په وخت کېني او د حق او د باطل په جگړه کېني صبر وکړي، همدا رېښتیني او همدا پر هېزگار خلک دي»، او زه گواهي ورکوم چې نشته لایق د عبادت مگر یو الله دی چې هېڅ شریک نلری، او زه گواهي ورکوم چې زمونږ سردار او نبي محمد صلی الله علیه وسلم د الله جل جلاله بنده او رسول دی، درود سلام او برکت دي وي په هغه او د هغه په آل او په ټولو ملگرو باندې.

د الله جل جلاله پیرزويني په محمدي امت باندې ددی څخه زیات دي چې هغه وشمیرل شي او د لویو پېښو څخه چې د شعبان په میاشت کې مونږ یې لمانځو د بیت المقدس څخه د بیت الله شریف په لور د قبلي بدليدل دي زمونږ په اسلامي تاریخ کې دا د لویو پېښو څخه گڼل کېږي ځکه چې الله جل جلاله د خپل خور نبي محمد صلی الله علیه وسلم هیله او امید په ځای

کره پداسی ډول سره چې په لمانځه کې هغه د خپلو پلرونو قبلي يعني د بيت الله شريف په لوري يې وگرځولو.

نبي کریم صلی الله علیه وسلم د هجرت څخه مخکې خپل مخ بیت المقدس لور ته یې اړولو او د هجرت څخه وروسته هم شپاړلس میاشتې یا اوولس میاشتې هم دیته یې ادامه ورکړه خو نبي کریم صلی الله علیه وسلم داسې هیله او علاقه درلودله چې په هغه باندي وحی نازل شي او د بیت الله شریف په لوري هغه ته امر وکړی شي چې په لمانځه کې مخ واړوي او په زړه کې یې د الله جل جلاله څخه همدا هیله درلودله او په ژبه باندي هم ددی غوښتنه یې کوله او پدې باوري وو چې الله جل جلاله به د هغه امید او هیله پوره کوي نو الله جل جلاله د هغه دعاء قبوله کړه او په لمانځه کې یې ورته امر وکړ چې خپل مخ کعبې شریفې لور ته وگرځوي لکه چې الله جل جلاله فرمایي: «قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ» ژباړه: «د اسمان لوري ته ستا بیا بیا مخ اووښتل مور وینو، دا دی مور تا د هغې قبلي (کعبې) لوري ته گرځوو چې ستا خوښیږي، د مسجد الحرام لوري ته مخ وگرځوه! اوس چې تاسې هر چیرې اوسئ؛ نو د هماغه لوري ته مخ واړوئ؛ لمونځ وکړئ».

بی له شکه څوک چې د قبلي د بدلیدو د پېښې په لوي والي باندي فکر وکړي نو هرو مرو به دې پایلي ته ورسیري چې پدې کې بیلابیل پندونه او عبرتونه پراته دي چې الله جل جلاله له لوري نبي کریم صلی الله علیه وسلم ته درناوي شوی دی یو هم ددغه پندونو څخه دا دی چې پدی کې د نبي کریم صلی الله علیه وسلم د مرتبې د لویوالي او د هغه د شان د لوړوالي او همدارنگه د الله جل جلاله په نزد د هغه د مرتبې بیان شوی دی دا پخپله د الله جل جلاله پدغه وینا کې چې خپل نبي ته یې کړی ده پکې څرگندیږي لکه چې فرمایي: «فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا» ژباړه: «مور تا د هغې قبلي (کعبې) لوري ته گرځوو چې ستا خوښیږي» د الله جل جلاله

له لوري فضل او عزت او همدارنگه زمونږ د نبي د مرتبې د لوړوالي بيان كړی لکه چې الله جل جلاله ورته فرمايي: «وَأَسْوَفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى» ژباړه: «او ډېر ژر به ستا رب تا ته دومره دركړي چې ته خوشحاله شي» الله جل جلاله هغه ذات دی چې د نبي كريم صلى الله عليه وسلم سينه يې پرانستله لکه چې فرمايي: «أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ» ژباړه: «[اې پېغمبره (ص)] ايا مور ستا سينه ستا لپاره پراخه نه كړه؟» د هغه څخه يې بار ليري كړ لکه چې فرمايي: «وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ» ژباړه: «او ستا څخه مو ستا هغه پېټي ښكته كړ»؛ د هغه گناهونه يې وبخښل لکه چې فرمايي: «إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ» ژباړه: «[اې پېغمبره (ص)] بېشكه مور تا ته ښكاره فتحه او بری دركړی دی؛ تر څو چې الله ستا له مخكېني او وروستني هري گناه څخه در تېر شي» د هغه د خبرو تائيد يې وكړ لکه چې وايي: «وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ» ژباړه: «دغه (محمد ص) له خپل نفسي خواهش څخه خبري نه كوي»؛ د هغه زړه يې پاك كړ لکه چې فرمايي: «مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ» ژباړه: «سترگو چې څه وليدل، زړه په هغه كښي درواغ گډ نه كړل» {مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ} ژباړه: «ستاسي ملگري نه بېلاري شوبډی او نه يې په سرغړاوي سره سمه لاره پرې ايښي ده»؛ {مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ} ژباړه: «ه (د محمد ص) سترگي (بلي خوا ته) وگرځېدې، نه له حده تېر شو»؛ «عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ» ژباړه: «هغه ته برلاسی ځواکمن (جبرائيل ع) ښوونه كوي»؛ {وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ}، ژباړه: «او بېشكه ته د لوړو اخلاقو مرتبه لري»؛ {لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ} ژباړه: «په يقيني توگه، ستاسي لپاره د الله په پېغمبر كې د نېكې يوه خورا غوره نمونه ده.

د قبلي د بدلیدو د پندونو او عبروتونو څخه بل هم دا دی چې اسلامي امت باید د منځلاریتوب او د اعتدال لاره غوره کړي ځکه چې د غه لوي پيښي ددغه امت د منځلاریتوب بنسټ کيښوده لکه چې الله جل جلاله فرمايي:

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ «ژباړه:» او په همدې ډول مور یو امت وسط (غوره امت) گرځولي یاست چې تاسې پر نړیوالو شاهدان ووسی.»

هغه منځلاریتوب چې پراخه مفهوم لري او د ژوند ټولو اړخونو ته شاملیږي بغیر لدې چې په هغه کې افراط او یا هم تفریط وکړی شي چې دا په عدالت او نیکی باندې ولاړ دی او همدارنگه په منځلاریتوب او برابری باندې ولاړ دی او مونږ ته مناسبه ده چې دغه منځلاریتوب ته وگرځو ځکه چې الله جل جلاله مونږ ته ددی شرافت راکړی دی او په حقه سره باید مونږ منځلاریتوب ووسو او په ټولو چارو کې دا پلي کړو لکه چې الله جل جلاله فرمایي: «وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا» ژباړه: «مه خپل لاس تر غاړې تړه او مه یې بیخي داسې غځولي پرېږده چې پر او بیوسي پاته شي» بل ځای کې فرمایي: «وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا» ژباړه: «هغه کسان چې کله لگښت کوي، نو نه بېځایه لگښت او نه بخیلي کوي. بلکه د هغو لگښت د دغو دواړو سرحدونو په منځ کېني په میانه روی ولاړ وي.» امام اوزاعی رحمه الله وایي: د اسلام په مبارک دین کې چې الله په کوم کار امر کړی وي شیطان هڅه کوي چې ددغه چاری په دوو اړخونو باندې کار وکړي ترڅو یا پکې افراط راولي او یا هم پکې تفریط نو د همدې لپاره لازمه ده چې مونږ باید د زغم او د اسانۍ لاره غوره کړو نه دا چې د افراط لاره او یا هم د تفریط او همدارنگه مونږ او تاسې باید په دیني اخلاقي ارزښتونو باندې ځان پابند کړو بغیر لدې چې کوم ډول تندروي او یا هم د حد څخه تیری پکې وکړو.

همدارنگه د محمد صلی الله د امت گواهي چې په نورو امتونو باندې ورکوي دا پخپله ددې امت لپاره یو ډول تکریم دی نو امت ته لازمه ده چې خپل واجبات پدغه ډگر کې سرته ورسوي ترڅو د گواهي وړتیا په ځان کې پیدا کړي د ابی سعید خدری ری الله عنه نه روایت دی چې نبی

کريم صلى الله عليه وسلم فرمايلي: نوح عليه اسلام به د قيامت په ورځ راشي هغه ته به وويل شي چې آيا تا هغه څه چې مونږ تاته رسولي وو تا خلکو ته رسولي؟ هغه به ورته وايي هو اي الله، بيا به د امت څخه يي پوښتنه وشي چې هغه څه چې تاسو ليرل شوي وو تاسو ته يي رسولي دي هغوي به وايي مونږ هيڅوک وپرونکي نه وو راغلي نو بيا به نوح ته وويل شي چې ستا گواهان څوک دي هغه به وايي محمد صلى الله عليه وسلم او د هغه امت نو بيا به دوى راوستلى شي او گواهي به ورکړي له هغى وروسته نبي کريم صلى الله عليه وسلم دغه ايت ولوستلو لکه چې الله جل جلاله فرمايي: « وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا » ژباړه: « او په همدې ډول مور يو امت وسط (غوره امت) گرځولي ياست چې تاسي پر نړيوالو شاهدان او پېغمبر پر تاسي شاهد اوسي ».

د قبلي د بدلیدو د پندونو او د عبرتونو څخه بل هم دا دی چې مومنونو مسلمانانو الله جل جلاله امر ته په ډيرى چټکى سره غاړه کيښوده او همدارنگه د الله جل جلاله د رسول امر يي ومنلو دغه پيښه د صحابه و په ژوند کې يو بيلونکي پيښه وه چې د صحابه و د باور ښودنه کوي په هر هغه څه باندې چې رسول الله صلى الله عليه وسلم د الله جل جلاله له لوري هغوي ته رواړي دي د هغوي زړونه د هغه څه لپاره پرانستل شوي وو لکه چې الله جل جلاله فرمايي: « وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنُعَلِّمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ » ژباړه: « پخوا چې تاسي کوم لوري (بيت المقدس) ته مخ اړوه، هغه مو يوازي ددې ښوونې لپاره قبله ټاکلې وه چې څوک (کعبې ته په مخ اړولو کې) د پېغمبر(ص) پيروي کوي او څوک په شا اوړي. دا کار خو ډېر سخت و، مگر د هغو کسانو لپاره هيڅ سخت ثابت نشو چې د الله له لارښوونې څخه يي گټه اخيستي وه ».

دوی د الله جل جلاله د امر او د هغه رسول د امر د منلو یو ښه بیلگه وړاندی کړه د الله جل جلاله د امر څخه سم دستي وروسته چې د مسجد اقصی څخه یې د مسجد حرام لوري ته یې د قبلي د بدلولو امر وکړ نو مومنانو دغه امر ومنلو او خپل مخونه یې پداسي حال کې چې دوي په لمانځه ولاړ وو بیت الله لوری ته واړول ترڅو خپل لمونځونه پوره کړي دي پوري یې هم صبر ونکړ چې خپل لمونځ خلاص کړي بلکي مخونه یې په لمانځه کې واړول او همدارنگه دوي خپل مخونه پداسي حالت کې واړول چې د رکوع په وخت کې وو او خپل مخونه د بیت المقدس نه بیت الحرام ته واړولو د ابن عمر رضی الله عنه څخه روایت دی وايي: مونږ په قبا جومات کې د سهار په لمانځه ولاړ وو چې یو څوک راغی او وی ویل چې نبي کریم صلی الله علیه وسلم باندی د شپي وحی نازل شوی ده او امر ورته شوی دی چې کعبی لوری ته مخ واړوي او لمونځ وکړی نو ددوي مخونه چې د شام طرف ته وو مخونه یې د کعبی لوری ته واړول.

د هغو پندونو او عبرتونو څخه چې پدې کې پراته دي بل هم دا دی چې د لمانځه د اهمیت او د مرتبی ښودنه کوي او همدارنگه د الله جل جلاله د پراخ رحمت بیانوي چې پخپلو بندگانو باندی یې لري قرانکریم د لمانځه او همدارنگه د دوو لویو پېښو چې په اسلامي تاریخ کې له مهمو پېښو څخه گڼل کیږي یو له بل سره تړلي دي چې یو هم د اسراء او د معراج معجزه ده چې په هغې کې هم لمونځ فرض کړی شو او د اوو اسمانونو پورته د اسراء او د معراج په شپه دا لازمي شو ترڅو ددی د شان د لویوالي ښودنه وکړي او همدارنگه د هغې د لویوالي اندازه مونږ ته بیانوي همدارنگه قرانکریم د قبلي د بدلیدو د پېښي سره لمونځ وتړلو او د هغې تعبیر یې د ایمان په لفظ سره کړی دی لکه چې الله جل جلاله فرمایي: «وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضَيِّعَ إِيمَانَكُمْ» ژباړه: «الله به ستاسي ایمان (بیت المقدس ته لمونځ) هیڅکله ضایع نه کړي.» یعنی ستاسو پخواني لمونځونه، ابن عباس رضی الله عنه څخه روایت دی وايي: کله چې نبي

كريم صلى الله عليه وسلم خپل مخ كعبی لوری ته واړولو نو ورته وویل شو د هغه چا حالت څنگه دی چې زمونږ ورونه وو او هغوي وفات شوي دي او هغوي لمونځونه د بيت المقدس په لوري كړي دي نو بيا الله جل جلاله دغه ايت نازل كړو چې فرمايي: « وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ » ژباړه: « الله به ستاسي ايمان (بيت المقدس ته لمونځ) هيڅكله ضايع نه كړي. » نو دا پخپله فرمانبرداري ده او پدي كې هغوي ته ډاډگيرنه وركړل شوه چې هغه لمونځونه چې دوي د بيت المقدس په لوري كړي دي هغه قبول دي بيا ايت پداسی ډول سره پاي ته ورسيدو چې د مسلمانانو په زړونو كې يې سلامتيا رامنځته كړه او د ټولو خلكو لپاره يو ډول تشويق شو لكه چې الله جل جلاله فرمايي: « إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لِرءُوفٌ رَحِيمٌ » ژباړه: « الله پر خلكو ډېر زيات مهربان او رحم كوونکی دی. » كله چې الله جل جلاله مهربانه او نرم زړه والا دی په ټولو خلكو باندی مهربانه دی نو هغه پخپلو مومنو بندگانو باندی ډير مهربانه او د رحمت خاوند دی.

د قبلي د بدلیدو د پندونو او عبرتونو څخه بل هم دا دی د مسجد حرام چې په مکه مكرمه كې دی او مسجد اقصی چې په بيت المقدس كې دی د دواړو جوماتونو ترمنځ يې ټينگه اړيکه بيانه كړی ده او همدارنگه دا يې بيان كړي چې ددی دواړو جوماتونو ترمنځ يو پياوړی اړيکه موجوده ده مسجد حرام چې لومړني جومات دی او الله جل جلاله د ځمکی په سر دا جوړ كړی دی او مسجد اقصی بيا دوهم جومات دی چې د ځمکي پر سر جوړ شوی دی د ابي ذر رضي الله عنه څخه روايت دی وايی: ما وويل اي د الله رسوله كوم يو جومات په ځمکه كې لومړی جوړ شوی؟ هغه وفرمايل: مسجد حرام بيا می ورته وويل چې بيا كوم بيا راته وويل چې مسجد اقصی بيا می ورته وويل دواړو ترمنځ څومره فاصله وه وی فرمايل: څلويښت كاله او لدې دواړو وروسته بيا چې هر چيرته د لمانځه وخت راغی نو لمونځ وكړه ځكه چې هماغه ستا لپاره جومات گرځي.

نو د قبلي بدليل د دواړو جوماتونو ترمنځ کلکه اړيکه رامنځته کړې ده لکه څنگه چې اسراء او معراج ددي دواړو جوماتونو ترمنځ کلکه اړيکه بيانې کړې وه الله جل جلاله فرمايي: «سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ» ژباړه: «هغه ذات پاک دی چې یوه شپه یې خپل بنده له مسجد حرام څخه تر هغه لیرې (اقصي) مسجد پورې بوتې، د هغه (محمد ص) چاپېریال مو برکتې کړی دی، چې خپلې ځینې نښانې په وگورو (وښیو). په حقیقت کېنې هماغه (الله) د هر څه اورېدونکی او لیدونکی دی.» .

نو له همدې لپاره لازمه ده چې ددغه دواړو جوماتونو ساتنه باید وکړو او ددی په ساتنه کې باید کوتاهي ونکړو دا دواړه د ټولو مسلمانانو په غاړه امانت دي ترڅو ددی ساتنه وکړي تر هغه پورې چې ځمکه او د ځمکې په سر څوک موجود وي.

اقول قول هذا و استغفرالله لي و لكم.

ټول ثنا او صفت د هغه الله جل جلاله لپاره دی چې د ټولو مخلوقاتو پالونکی دی، زه گواهي ورکوم چې نشته لایق د عبادت مگر یو الله دی او زه گواهي ورکوم چې زمونږ سردار او نبي محمد صلی الله علیه وسلم د الله جل جلاله بنده او رسول دی درود سلام او برکت دي وي په هغه او د هغه په آل ملگرو او په هغه چا باندي چې د قیامت تر ورځې پورې پوري د هغه تابعداري کوي.

درنو مسلمانانو ورونو:

د نبي کریم صلی الله علیه وسلم د ژوند ځانگړتیا دا وه چې په هر پړاو کې یې مثبت لوری ته بلنه کوله نبي کریم صلی الله علیه وسلم پنځلس کلن وو چې د حلف الفضول په نامه غونډه کې گډون وکړ چې د قریشو مشران ورته راټول شوي وو او ټول د عبدالله بن جدعان په کور کې جرگه وو او دی ټولو تړون او عهد وکړ چې په مکه مکرمه کې د مظلوم او همدارنگه

د هغه چا سره چې ناتوانه وي مرسته کوي او هغه څوک چې ظلم کوي په يوه خوله او په يو لاس به د هغه مخنيوي کوي نبي کریم صلی الله عليه وسلم فرمایي: د عبدالله بن جدعان په کور کې زه حاضر ومه په هغه غونډه کې چې د حلف په نامه وه ماته د سرو او بښانو نه دا ډیره مهمه وه. په پینځه ډیرش کلني کې نبي کریم صلی الله عليه وسلم د کعبې د بیارغونې چارو کې برخه واخیسته پداسې ډول سره چې تیري به یې پخپلو اوږو باندې راوړي او د هغه لوي اختلاف مخنيوي وکړ چې نږدې وه د قریشو ترمنځ رامنځته شي کله چې دوی پخپلو منځو کې اختلاف وکړ او هریو غوښتل چې د حجر الاسود تیره د بیت الله شریف په هغه ځانگړي شوي ځای کې کیږدي نو همدا وو چې ټول د نبي کریم صلی الله عليه وسلم نظر ته غاړه کیښودله او ټولو قبایلو یو شان د حجر اسود په ایښودو کې برخه واخیستله.

نبي کریم صلی الله عليه وسلم د بعثت څخه وروسته یو ښه رهنما او په مثبتو چارو کې یو ښه پیشوا وو همدارنگه هغه په هر ډگر کې یو ښه پیشوا وو نبي کریم صلی الله عليه وسلم په خلکو کې نیک انسان وو او همدارنگه تر ټولو ډیر شجاع تر ټولو ډیر سخي وو لکه چې حضرت علی رضی الله عنه فرمایلي همدارنگه نبي کریم صلی الله عليه وسلم د خپلو صحابه و سر د خندق په ویستلو کې هم گډون کړی وو.

نبي کریم صلی الله عليه وسلم خپل امت د یته هڅولی چې مثبت کارونه باید ترسره کړي او د منفي کارونو څخه ځان وژغوري نبي کریم صلی الله عليه وسلم فرمایي: په تاسو کې د داسې څوک نه وي چې ووايي زه د خلکو سره یم هغوي که ښه کار کوي نو زه هم کوم او هغوي که بد کار کوي نو زه هم بد کارونه کوم بلکې خپل ځانونه مستقل کړي که چیرته خلک ښه کارونه کوي نو تاسی هم ښه کارونه وکړی اوو که چیرته هغوی بد کارونه کوي نو تاسی یی مکوي.

د مثبتوالي معنی او مقصد دا دی چې انسان باید د خپل دین او د هیواد په وړاندې د مسؤلیت احساس ولري ځکه چې د هیواد سره مینه د یو انسان لپاره یواځې په احساساتو او عاطفې پورې نه دریري بلکې لازمه ده چې دا په خپل سلوک او عمل کې هم ثابت کړي ځکه مثبت انسان هغه وي چې د خپلې ټولنې مسایلو په حل کې رغنده رول ولوبوي او همدارنگه د خپل چاپیریال په جوړونه کې او په ګټه رسونه کې خپل رول اداء کړي. بی له شکه د مثبتوالي د نښو څخه بل هم دا دی چې باید په جدي ډول سره په ټولو هغو چارو کې انسان ګډون وکړي چې د ټولني په ګټه وي او ددی لامل کیدلای شي چې هیوادونه جوړ شي او د برقراری او د پرمختګ ساتنه یې کیري برابره خبره ده چې هغه د هیواد د دفاع له لاری څخه وي او که د کار او د مهارت له لاری نه وي او یا هم د کفالت او یا د یو هیواد د وګړو ترمنځ د یووالي او د ورورلي د رامنځته کیدو له لاری نه وي او همدارنگه مثبت ګډون باید وکړی شي په ټولو هغو چارو کې چې هغه هیواد ته ګټه رسوي هغه که د قوانینو له لاری نه وي او یا هم د نورو چارو له لاری نه وي او همدارنگه هغه ټول امانتونه چې دده په غاړه وي هغه باید اداء کړي ترڅو د هیواد د لوړوالي لپاره کار وکړي او خپل ضمیر باید په ملي مسایلو کې وپخ وساتي لکه چې احمد شوقي وايي:

په ریښتیا د هیواد لپاره د هر وګړي په وینه کې
د وطن پور او د هغه په غاړه امانت دی چې ادا کړي.
ای خدایا! مونږ ته حق ښکاره کړې او مونږ د هی پيروان وګرځوي او د
باطل ښودنه هم وکړي ترڅو د هغي څخه ځان وژغورو، د مصر ولس
پوخ او د پولیسو ساتنه وکړي.